

ผนวก ข

ประกาศกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 34/2543

เรื่อง เงื่อนไขการกำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีคำนวณ

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากรเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกรมศุลกากร ในการชะลอการ
บังคับใช้วิธีที่ 5 (วิธีคำนวณ) นั้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 1 และข้อ 7 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 132 (พ.ศ. 2543) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 กรมศุลกากรจึงได้กำหนดให้

1. การกำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีที่ 5 (ราคาคำนวณ) ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามปี
นับแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2543
2. การนำราคาคำนวณของของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกัน ตามที่กำหนดโดยวิธีที่ 5 มา
ประกอบการพิสูจน์ราคาซื้อขายของที่นำเข้า ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามปี นับแต่วันที่
1 มกราคม พ.ศ. 2543

ประกาศ ณ วันที่ 2 พฤษภาคม 2543

สมใจนึก เองตระกูล

(นายสมใจนึก เองตระกูล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ที่มา : <http://www.customs.go.th/Declaration/Declaration.jsp>

ประกาศกรมศุลกากร
ที่ 36/2543
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
ในการใช้และการกำหนดราคาย้อนกลับ

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากรตามวิธีย้อนกลับเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
อาศัยอำนาจตามความในข้อ 7 และข้อ 31 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 132 (พ.ศ. 2543) ออก
ตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 กรมศุลกากรจึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขในการกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้า ดังต่อไปนี้

1. เมื่อไม่สามารถกำหนดราคาศุลกากรได้โดยวิธีที่ 1 (ราคาซื้อขายของที่นำเข้า) วิธีที่ 2 (ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน) วิธีที่ 3 (ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน) วิธีที่ 4 (ราคาหักทอน) ถึงวิธีที่ 5 (ราคาคำนวณ) แล้ว ให้ใช้วิธีกำหนดราคาย้อนกลับ โดยเริ่มจากวิธีที่ 1 อย่างผ่อนปรนหลักเกณฑ์และสมเหตุสมผล
2. การกำหนดราคาศุลกากร โดยวิธีย้อนกลับ ให้กำหนดจากราคาซื้อขายให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
3. การกำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีย้อนกลับควรอยู่บนพื้นฐานของหลักการของมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 กล่าวคือ
 - 3.1 ราคาศุลกากรควรอยู่บนพื้นฐานของ "มูลค่าอันแท้จริง" คือ ราคาสำหรับของที่ได้ขายไปตามปกติในสภาพการค้าที่มีการแข่งขันกัน และในปริมาณปกติ และควรหลีกเลี่ยงการใช้ราคาที่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์พิเศษทางการค้า
 - 3.2 ถ้าไม่มีมูลค่าอันแท้จริง หรือมูลค่านั้นไม่น่าเชื่อถือ ให้ใช้มูลค่าที่เท่าเทียมกันกับข้อ 3.1 ให้มากที่สุด
4. การกำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีย้อนกลับยังสามารถผ่อนปรนหลักเกณฑ์ได้อีกดังเช่น
 - 4.1 ขยายเวลาตามที่กำหนดในแต่ละวิธีออกไปครั้งละ 30 วัน แต่รวมแล้วไม่เกิน 1 ปี
 - 4.2 ของที่เหมือนกัน ของที่คล้ายกัน ที่ผลิตจากประเทศอื่น

- 4.3 ราคาขายปลีกนำมาใช้เป็นฐานในวิธีหักทอน โดยการหักค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม
- 4.4 ข้อมูลต้นทุน มูลค่าวัสดุ และการจัดทำที่หาได้จากประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศส่งออก นำมาใช้เป็นฐานในวิธีคำนวณ
- 4.5 โครงสร้างของราคาซึ่งประกอบด้วย วัตถุดิบ หรือส่วนประกอบรวมกำไรและค่าใช้จ่าย
- 4.6 มูลค่าที่เท่าเทียมกับมูลค่าอันแท้จริงของของที่นำเข้าที่มีอยู่ หรือสามารถสืบค้นได้
- 4.7 ราคาที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ หรือคณะกรรมการ
5. การกำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีย้อนกลับไม่ให้กำหนดจาก
 - 5.1 ราคาขายของที่ผลิตและขายในราชอาณาจักร
 - 5.2 ระบบที่กำหนดให้รับราคาสูงกว่าจากราคาที่ให้เลือก
 - 5.3 ราคาของที่ขายในตลาดภายในประเทศที่ส่งออกของที่จะกำหนดราคาศุลกากร
 - 5.4 ต้นทุนของการผลิตนอกเหนือจากรายการที่ใช้ในการคำนวณตามวิธีที่ 5 สำหรับของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกัน
 - 5.5 ราคาของที่นำเข้าที่ได้ขายเพื่อส่งออกไปยังประเทศอื่นที่มีใช้ราชอาณาจักร
 - 5.6 ราคาศุลกากรขั้นต่ำ หรือ
 - 5.7 ราคาที่กำหนดขึ้นตามอำเภอใจ หรือไม่เป็นจริง

ประกาศ ณ วันที่ 2 พฤษภาคม 2543

สมใจนึก เองตระกูล

(นายสมใจนึก เองตระกูล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 39/2543

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข

ในการกำหนดสัดส่วนมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการ

เพื่อให้การคำนวณมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการ สำหรับการกำหนดราคาศุลกากร เป็นไปตามสัดส่วนอย่างเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 7 และข้อ 11 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 132 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 กรมศุลกากรจึงกำหนดให้มูลค่าของ วัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการที่จะนำมารวมไว้ในราคาที่ชำระจริงหรือราคาที่จะต้องชำระนั้นต้องแบ่งตามสัดส่วนอย่างเหมาะสมก่อน โดยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการ โดยให้รวมต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง เช่น ค่าขนส่ง ค่าบรรจุหีบห่อ ฯลฯ ดังนี้

- 1.1 กรณีผู้นำของเข้าซื้อวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการ จากผู้ขายที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ให้ใช้มูลค่าจากราคาซื้อขาย
- 1.2 กรณีผู้นำของเข้าเป็นผู้ผลิตวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการนั่นเอง หรือได้รับจากบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ให้ใช้มูลค่าจากต้นทุนการผลิต
- 1.3 กรณีเป็นการเช่า ให้ใช้มูลค่าที่เป็นค่าเช่าของนั้น
- 1.4 กรณีเป็นของใช้แล้ว ให้ใช้มูลค่าที่ปรับลดราคาตามอายุการใช้งาน
- 1.5 หากมีการซ่อมแซมหรือปรับปรุงวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการ ให้ปรับเพิ่มมูลค่าอันเนื่องมาจากการซ่อมแซม หรือปรับปรุงวัสดุนั้นด้วย

2. การกำหนดสัดส่วนมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการ ให้นำมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการ ทั้งหมดรวมเข้ากับจำนวนหน่วยของการนำเข้าเที่ยวแรก โดยให้สำแดงรายการแยกไว้ต่างหากจากราคานำเข้า หากมีการนำเข้าครั้งต่อไปภายในจำนวนหน่วยตามสัญญาซื้อขาย ไม่ต้องนำมารวมในราคาซื้อขายอีก เว้นแต่มีการนำเข้าตามสัญญาใหม่

การพิสูจน์กำหนดสัดส่วนให้เป็นหน้าที่ของผู้นำเข้า

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 40/2543

เรื่อง การกำหนดราคาศุลกากรโดยใช้ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน

เพื่อให้การกำหนดราคาซื้อขายของที่เหมือนกันมากำหนดเป็นราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 7 และข้อ 20 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 132 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 กรมศุลกากรจึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าโดยใช้ "ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน ดังนี้" ดังนี้

1. ให้พิจารณาจากราคาซื้อขายของที่เหมือนกันที่เคยรับเป็นราคาศุลกากรไว้แล้วตามวิธีที่ 1 (ราคาซื้อขายของที่นำเข้า) โดยที่ข้อมูลราคาซื้อขายของที่เหมือนกันนั้น อาจเป็นข้อมูลที่ศุลกากรมีอยู่แล้ว หรือเป็นข้อมูลที่ได้จากผู้นำของเข้า

2. ให้ใช้ราคาซื้อขายของที่เหมือนกันตามข้อ 1 ที่ได้ส่งออกมายังราชอาณาจักรในเวลาเดียวกันหรือภายในระยะเวลา 30 วัน ก่อนหรือหลังการส่งออกของของที่นำเข้า และเป็นการขายในระดับการค้าและปริมาณเดียวกัน เป็นราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้า

หากเป็นการขายในระดับการค้า และ/หรือระดับปริมาณแตกต่างกัน ให้ปรับราคาก่อน แล้วจึงมากำหนดเป็นราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้า ตามแต่กรณีดังต่อไปนี้

2.1 การขายในระดับการค้าเดียวกันแต่ในปริมาณต่างกัน ให้ปรับราคาเฉพาะด้านปริมาณ

ตัวอย่างเช่น ของที่นำเข้าเป็นการขายในปริมาณ 100 หน่วย และของที่เหมือนกันที่เคยรับเป็นราคาศุลกากรเป็นการขายในปริมาณ 1000 หน่วย และมีหลักฐานบัญชีแจ้งราคาสินค้า (price list) ซึ่งกำหนดราคาขายตามระดับปริมาณ การปรับราคาให้ใช้ราคาตามบัญชีแจ้งราคาสินค้า (price list) สำหรับปริมาณ 100 หน่วยเป็นราคาศุลกากร โดยไม่จำเป็นต้องมีการขายจำนวน 100 หน่วยนั้นมาก่อน

2.2 การขายในระดับการค้าต่างกันแต่ในปริมาณเดียวกัน ให้ปรับราคาเฉพาะด้านระดับการค้า

ตัวอย่างเช่น ของที่นำเข้าเป็นการขายส่ง ของที่เหมือนกันเป็นการขายปลีก ในการขายส่ง ผู้ขายให้ส่วนลดร้อยละ 10 แต่ในการขายปลีกไม่มีส่วนลด การปรับราคาให้ใช้ส่วนลดร้อยละ 10 สำหรับการขายส่ง

2.3 การขายในระดับการค้าต่างกันและในปริมาณที่ต่างกัน ให้ปรับราคาทั้งด้านระดับการค้า และระดับปริมาณ

3. ในการปรับราคาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในส่วนของค่าประกันภัย ค่าขนส่งของมายังท่าหรือที่ที่นำของเข้า ค่าขนส่งของลง ค่าขนส่งของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของมายังท่าหรือที่ที่นำของเข้า ระหว่างของที่นำเข้าและของที่เหมือนกันเนื่องจากความแตกต่างด้านระยะทางและวิธีการขนส่ง เช่น

- ของที่นำเข้าส่งออกจากประเทศสิงคโปร์ ของที่เหมือนกันส่งออกจากประเทศสหรัฐอเมริกา จะต้องปรับราคาสำหรับความแตกต่างด้านระยะทาง
- ของที่นำเข้าส่งออกจากประเทศสหรัฐอเมริกาด้านตะวันตก ของที่เหมือนกันส่งออกจากประเทศสหรัฐอเมริกาด้านตะวันออก จะต้องปรับราคาสำหรับความแตกต่างด้านระยะทาง
- ของที่นำเข้าส่งออกจากประเทศญี่ปุ่นโดยทางอากาศยาน ของที่เหมือนกันส่งออกจากประเทศญี่ปุ่นโดยทางเรือ จะต้องปรับราคาสำหรับวิธีขนส่งที่แตกต่างกัน

4. ในกรณีที่พบว่ามียาการค้าซื้อขายของที่เหมือนกันมากกว่า 1 ราคา ให้กำหนดราคาตุลการจากราคาซื้อขายของที่เหมือนกันที่มีรายละเอียดของธุรกรรมที่ใกล้เคียงกันกับของที่นำเข้า เช่น ผู้ผลิต วันที่ส่งออก ระดับการค้า ปริมาณ เงื่อนไขในการชำระเงิน เงื่อนไขการส่งมอบ วิธีการขนส่ง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมซื้อขาย

หากพบว่ามียาการค้าซื้อขายของที่เหมือนกันที่มีรายละเอียดธุรกรรมเป็นอย่างเดียวกันมากกว่า 1 ราคาให้นำราคาต่ำสุดมากำหนดเป็นราคาตุลการสำหรับของที่นำเข้า

ประกาศ ณ วันที่ 2 พฤษภาคม 2543

สมใจนึก เองตระกูล

(นายสมใจนึก เองตระกูล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 18 / 2544

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการชำระค่านายหน้าและค่าสิทธิ

เพื่อให้การปฏิบัติพิธีการศุลกากร ตามระบบราคาเกดต์สำหรับการนำเข้า เป็นไปด้วยความถูกต้องและมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 จึงออกประกาศเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการชำระค่านายหน้าและค่าสิทธิ(Royalty) ดังนี้

1. ค่านายหน้า หากพนักงานเจ้าหน้าที่สงสัยว่าการซื้อขายสินค้ารายใดอาจมีค่านายหน้าให้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 กรณีดังต่อไปนี้ให้บวกเพิ่ม 3 % ของราคาซื้อขายตามเงื่อนไขการส่งมอบที่ระบุไว้ใน Invoice

(1) B/L (Bill of Lading) หรือ Invoice ลำแดง Sold to และ Ship to เป็นชื่อคนละบริษัท หรือ

(2) B/L (Bill of Lading) หรือ Invoice ลำแดง Consignee เป็นชื่อผู้นำของเข้า แต่ Notify เป็นชื่ออีกบริษัทหนึ่ง ยกเว้นกรณีเป็นชื่อธนาคารหรือตัวแทนเรือ หรือ

(3) มีการชำระเงินผ่านบุคคลที่สาม หรือ

(4) มีบุคคลหลายฝ่ายเกี่ยวข้องในการซื้อขาย

เว้นแต่ผู้นำของเข้าจะมีหลักฐานชี้แจงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

1.2 กรณีซื้อผ่านหลายประเทศให้คิดค่านายหน้า 3 % ของการขายครั้งสุดท้าย

2. ค่าสิทธิ (Royalty) กรณีที่สินค้านั้นมีการชำระค่าสิทธิ และยังไม่สามารถคำนวณค่าสิทธิที่จะต้องชำระได้ในขณะที่ผ่านพิธีการ ให้ดำเนินการดังนี้

2.1 ให้ผู้นำของเข้าประมาณการค่าสิทธิที่จะต้องชำระสำหรับแต่ละรอบบัญชีโดยใช้ฐานค่าสิทธิที่ยังมิได้หักภาษี ณ ที่จ่ายของรอบบัญชีที่ผ่านมา นำมาคูณการณการขายในรอบบัญชี

ปัจจุบันที่น่าจะมียอดขายเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อนำมาคำนวณหาประมาณการค่าสิทธิที่จะต้องชำระสำหรับรอบบัญชี โดยคำนวณเป็นอัตราร้อยละของราคา CIF แล้วนำไปบวกเพิ่มในราคา CIF โดยให้ลำแดงไว้ในใบขนส่งสินค้าและแบบแสดงรายละเอียดราคาศุลกากร (แบบ กศก. 170)

2.2 ให้ผู้นำของเข้าสงวนสิทธิไว้หลังใบขนส่งสินค้าว่า หากมีการชำระอากรไว้เกินผู้นำของเข้าขอสงวนสิทธิในการขอคืนอากรในภายหลังตามมาตรา 10 วรรค 5 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

2.3 ภายใน 30 วันนับแต่วันครบงวดการชำระค่าสิทธิ ผู้นำของเข้าจะต้องทำใบสรุปยอดรวมค่าสิทธิยื่นต่อหน่วยงานที่ผ่านพิธีการใบขนส่งสินค้านั้น

2.4 กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่า ของที่นำเข้าน่าจะมีค่าสิทธิแฝงอยู่แต่ผู้นำของเข้ามิได้ลำแดงค่าสิทธิให้เรียกเอกสารชี้แจง หากผู้นำของเข้าไม่สามารถหาหลักฐานมาแสดงให้เห็นที่พอใจในขณะผ่านพิธีการให้วางประกันเพิ่มเติมจนครบจำนวนเงินอากรที่สูงสุดที่อาจจะต้องเสียสำหรับของนั้น โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในประมวลฯ ข้อ 06 06 01 – 06 06 08

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2544

มานิต วิทยาเต็ม

(นายมานิต วิทยาเต็ม)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 20/2546

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์การประเมินอากร

เพื่อให้การยื่นคำอุทธรณ์การประเมินอากรของผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออก ตามมาตรา 112 ข แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 เป็นไปด้วยความสะดวก ถูกต้อง และเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 จึงให้ยกเลิกประกาศกรมศุลกากรที่ 37/2543 เรื่อง การอุทธรณ์การประเมินอากรเสียทั้งสิ้นและให้ใช้ระเบียบปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ผู้อุทธรณ์จะต้องใช้แบบคำอุทธรณ์การประเมินอากร (กศก.171) และให้ยื่นคำอุทธรณ์ที่กลุ่มงานมาตรฐานพิธีการและราคาศุลกากร แต่กรณีเป็นการนำเข้าหรือส่งของออก ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร อาจอุทธรณ์โดยยื่นผ่านด่านศุลกากรหรือสำนักงานศุลกากรภาคก็ได้

(2) ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะต้องเป็นผู้ที่นำเข้าหรือผู้ส่งของออกตามความหมายของกฎหมายของศุลกากรเท่านั้น

(3) ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำอุทธรณ์ด้วยตนเอง หากไม่สามารถยื่นได้ ให้ทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นยื่นแทนตน

(4) กรณีผู้ยื่นคำอุทธรณ์ เป็นตัวแทนผู้รับมอบอำนาจ จะต้องมิหนังสือมอบอำนาจ พร้อมประทับตราบริษัท และหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวให้ใช้ได้เฉพาะการอุทธรณ์แต่ละครั้งเท่านั้น

(5) ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นแบบคำอุทธรณ์การประเมินอากรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากร หากไม่ยื่นอุทธรณ์การประเมินอากรภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าสิ้นสิทธิในการอุทธรณ์

(6) เอกสารประกอบที่ใช้แนบคำอุทธรณ์ต้องเป็นสำเนาภาพถ่ายที่ได้รับรองสำเนาถูกต้องแล้ว ประกอบด้วย

(6.1) สำเนาภาพถ่ายแบบแจ้งการประเมินอากร

(6.2) สำเนาภาพถ่ายใบเสร็จรับเงินอากร หรือชำระเงินประกันและอากรแล้วแต่

กรณี

- (6.3) สำเนาภาพถ่ายใบขนสินค้า พร้อมบัญชีราคาสินค้า
- (6.4) สำเนาหนังสือรับรองการเป็นหุ้นส่วน จากสำนักงานพาณิชย์จังหวัด หรือ
สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วน บริษัท กรุงเทพมหานคร
- (6.5) เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) เช่น สัญญาซื้อขาย Proforma Invoice, Price List
หรือ Catalogue ฯลฯ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2546

(นายชวลิต เศรษฐเมธีกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร

พร้อมหลักฐานที่ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ เพิ่มเติมดังนี้ (ถ้ามี)

ข้อ 3. ในการยื่นแบบคำขอตรวจการประเมินนี้ ข้าพเจ้ายื่นผ่าน
ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ผ่านพิธีการศุลกากรสำหรับใบขนเลขที่ดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพิจารณาอากร

ข้อ 4. ข้าพเจ้าเป็นผู้นำเข้า/ส่งออก ตามข้อ 1. ไม่อ้างดำเนินการด้วยตนเองใน
ฐานะ ผู้นำเข้า/ส่งออกได้ จึงขอมอบอำนาจให้.....

ซึ่งมีความเกี่ยวข้องเป็น..... กับข้าพเจ้า
และการใดที่..... ได้กระทำไปในนามของข้าพเจ้าให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยข้าพเจ้าทุก
ประการ พร้อมกันนี้ข้าพเจ้าได้มอบอำนาจโดยหนังสือแนบมาด้วยแล้ว

ข้อ 5. กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอากรมีหนังสือเรียกข้าพเจ้า หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไปให้ยื่นคำหรือ
ยื่นบัญชีเอกสารข้อมูลไม่ว่าอยู่ในรูปของสื่อแบบใด ถึงรอง หรือหลักฐานข้ออื่นที่เกี่ยวข้องเรื่องอากร
ข้าพเจ้า ยินดีที่จะดำเนินการโดยเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเอง และฉันปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นเกี่ยวกับการศุลกากรที่คณะกรรมการ
พิจารณาอากรพิจารณาขอประการ หากข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมให้ข้อมูลโดยไม่มีเหตุผลอัน
สมควร กรรมการก็จะขออากรเพิ่ม (สำหรับการไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอากร
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกหนังสือเรียก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
หรือ ทั้งจำทั้งปรับ)

อนึ่ง ในการตรวจการประเมินอากรนี้ ข้าพเจ้ารับทราบดีแล้วว่าจะไม่เป็นเหตุในการชำระ
ส่วนเกินอากร และต้องยื่นคำขอต่อคณะกรรมการพิจารณาอากรด้วยตนเองภายในระยะเวลา 30 วันนับแต่วันที่
ข้าพเจ้าได้รับแจ้งการประเมินอากร โดยผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอากรเป็นที่สุด

ประทับตราสัญลักษณ์
(ถ้ามี)

ลงชื่อ ผู้ขอตรวจ
(.....)
ตำแหน่ง

คำอธิบาย

1. การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุผลการเสียค่าภาษีอากรภายในกำหนดเวลาตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย ให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้
2. ให้ผู้ขออุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากร ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินอากร
3. การยื่นอุทธรณ์ กรณีที่เป็นการนำของเข้าหรือส่งของออกนอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่กลุ่มงานมาตรฐานพิธีการและราคาศุลกากร กรมศุลกากร การนำของเข้าหรือส่งของออกนอกจังหวัดอื่น อาจอุทธรณ์โดยยื่นผ่านด่านศุลกากร หรือสำนักงานศุลกากรภาคก็ได้ ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำอุทธรณ์ด้วยตนเอง หากไม่สามารถยื่นได้ให้ทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นยื่นแทนตน
4. ในกรณีผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการซึ่งเป็นผู้มีอำนาจทำการในนามของนิติบุคคลนั้นๆ เป็นผู้ลงลายมือชื่ออุทธรณ์และให้ประทับตราของนิติบุคคลนั้นๆ ด้วย (ถ้ามี)
5. การยื่นอุทธรณ์โดยทางไปรษณีย์ โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการทำนองเดียวกัน จะไม่ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
6. คำอุทธรณ์ เหตุผลแห่งอุทธรณ์ ถ้าไม่มีที่จะพอเขียน/พิมพ์ให้จนหมดความ ให้ใช้กระดาษอื่นเช็ดม/พิมพ์แนบติดมาไว้เรียบร้อยโดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของอุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องลงชื่อในกระดาษที่แนบติดมามีทุกแผ่นด้วย และให้แนบสำเนาใบแจ้งการประเมินอากรพร้อมหลักฐานเอกสารที่ยังอ้างไปพร้อมกับคำอุทธรณ์ด้วย หากเอกสารที่แนบไปพร้อมคำอุทธรณ์นั้นเป็นสำเนาเอกสาร ให้ผู้อุทธรณ์รับรองสำเนาว่าได้จากต้นฉบับที่แท้จริงด้วย อาทิเช่น
 - (1) สำเนาภาพถ่ายใบเสร็จรับเงินอากรหรือชำระเงินประกันและอากรแล้วแต่กรณี ถูกต้อง
 - (2) สำเนาภาพถ่ายใบขนสินค้ารับรองถูกต้อง
 - (3) เอกสารอื่นๆ (ถ้ามี) เช่น สัญญาซื้อขาย, PROFORMA INVOICE, PRICE LIST, หรือ CATALOGUE ฯลฯ

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 55/ 2546

เรื่อง คำบำเหน็จตัวแทนจากการขายและค่านายหน้า

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากรเป็นไปด้วยความถูกต้อง และเป็นมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องตามนัยข้อ 10 (1) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 132 (พ.ศ.2543)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และข้อ 7 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 132 (พ.ศ.2543) จึงประกาศดังนี้

คำบำเหน็จตัวแทนจากการขาย (Selling Commission) หมายถึง ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินที่ผู้ขายจ่ายให้แก่บุคคลหรือนิติบุคคลผู้เป็นตัวแทนของตนในการขายของที่นำเข้า ทั้งนี้ไม่รวมถึงคำบำเหน็จตัวแทนจากการซื้อ (Buying Commission)

ค่านายหน้าหรือค่าคนกลาง (Brokerage) หมายถึง ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินที่ผู้ขายและผู้ซื้อจ่ายให้แก่บุคคลหรือนิติบุคคลผู้เป็นตัวกลางในการติดต่อซื้อขายจนสำเร็จ ค่าธรรมเนียม หรือ ค่านายหน้า เป็นผลตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับ "คนกลาง" ซึ่งทำงานโดยอิสระ ไม่ใช่ลูกจ้างหรือพนักงานของผู้ซื้อหรือผู้ขาย

ในการกำหนดราคาศุลกากรตามวิธี ที่ 1 ราคาซื้อขายของที่ นำเข้า ให้ถือว่าคำบำเหน็จตัวแทนจากการขายและค่านายหน้าเป็นส่วนหนึ่งของราคาซื้อ ขายที่จะต้องนำมารวมไว้ เป็นราคาศุลกากร ดังนี้

1. ในกรณีที่ผู้นำของเข้ามีหลักฐานการชำระคำบำเหน็จตัวแทนจากการขาย ค่านายหน้า หรือค่าคนกลางให้นำมารวมไว้เป็นราคาศุลกากรโดยสำแดงในใบขนสินค้าขาเข้าและแบบแสดงรายละเอียดราคาศุลกากร (แบบ กศก.170)

2. กรณีที่บัญชีราคาสินค้าระบุชื่อผู้นำของเข้าและผู้ซื้อเป็นคนละรายกัน หากไม่มีหลักฐานการชำระคำบำเหน็จตัวแทนหรือค่านายหน้า หรือหลักฐานการซื้อขายของผู้นำของเข้าให้บวกเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 3 ของราคาซื้อขายตามเงื่อนไขการส่งมอบที่ระบุไว้ในบัญชี ราคาสินค้า (Invoice) สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(2.1) ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading : B/L) หรือบัญชีราคาสินค้า (Invoice) สำแดง Sold To และ Ship To เป็นชื่อคนละบริษัท

(2.2) ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading : B/L) หรือบัญชีราคาสินค้า (Invoice) ลำแดง Consignee เป็นชื่อผู้นำของเข้า แต่ Notify Party เป็นชื่ออีกบริษัทหนึ่ง ยกเว้นกรณีเป็นชื่อธนาคาร หรือ ตัวแทนเรือ หรือผู้รับจัดการขนส่ง

(2.3) มีการชำระเงินผ่านบุคคลที่สาม

(2.4) มีบุคคลหลายฝ่ายเกี่ยวข้องในการซื้อขาย

3. กรณีตามข้อ 2 หากผู้นำของเข้ายืนยันว่าไม่มีการชำระค่าบำเหน็จตัวแทนหรือค่านายหน้า หรือได้มีการรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของราคาแล้วให้ผู้นำของเข้ารับรองไว้หลังใบขนสินค้าขาเข้า

4. ในกรณีที่มีการตรวจสอบภายหลังปรากฏข้อเท็จจริงแตกต่างจากที่สำแดงไว้ ผู้นำของเข้าจะมีความผิดตามกฎหมาย ประสงค์ หรือข้อความใด ที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายขวลิต เศรษฐเมธิกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 56/2546

เรื่อง การขอคำอธิบายเหตุผลในการกำหนดราคาศุลกากร

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากรเป็นไปด้วยความโปร่งใส สอดคล้องกับพันธกรณีข้อ 16 ของความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าได้รับแจ้งถึงราคาศุลกากรที่กำหนดหรือได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรให้ชำระภาษีอากรเพิ่มเติม ผู้นำของเข้ามีสิทธิร้องขอทราบวิธีการที่ใช้กำหนดราคาศุลกากรนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 จึงประกาศดังนี้

1. การร้องขอทราบวิธีการกำหนดราคาศุลกากรต้องยื่นเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อหน่วยงานศุลกากรที่กำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้านั้น โดยให้ยื่นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรจากกรมศุลกากร หรือได้รับแจ้งให้มาชำระอากรเพิ่มเติม
2. การร้องขอทราบวิธีการกำหนดราคาศุลกากรไม่เป็นเหตุขู่เลาในการชำระภาษีอากร
3. ผู้นำของเข้าจะได้รับแจ้งวิธีการกำหนดราคาศุลกากรภายใน 10 วันทำการนับแต่วันที่หน่วยงานศุลกากรที่กำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าได้รับคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายชวลิต เศรษฐเมธีกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 57/2546

เรื่อง วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือระหว่างศุลกากรและผู้นำของเข้า

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากร เป็นไปด้วยความเป็นธรรมและถูกต้อง สอดคล้องกับ ความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือ ปฏิบัติในกรณีที่ราคาศุลกากรมีอาจกำหนดได้ตามวิธีที่ 1 ควรจะต้องมีกระบวนการปรึกษาหารือ ระหว่างศุลกากรและผู้นำของเข้า เพื่อให้ มีการกำหนดราคาอยู่บนพื้นฐานอันเหมาะสมตามความ มุ่งหมายของศุลกากรภายใต้ข้อกำหนดในเรื่องของความลับทางการค้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 จึง ประกาศดังนี้

1. เมื่อการกำหนดราคาศุลกากรตามวิธีที่ 1 ราคาซื้อขายของที่นำเข้ามาไม่อาจกำหนดได้ หากผู้นำของเข้า ประสงค์ให้มีกระบวนการปรึกษาหารือในการก าหนดราคาศุลกากรโดยวิธีที่ 2 หรือวิธีที่ 3 ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้รับมอบอำนาจร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมจัดเตรียมข้ อมูล ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน หรือของที่คล้ายกันที่มีการนำเข้าและเคยรับเป็นราคาศุลกากรไว้แล้ว ตามวิธีที่ 1 ต่อหน่วยงานศุลกากร ณ ท่าหรือที่ที่นำของเข้า

2. การกำหนดราคาศุลกากรตามวิธีที่ 2 หรือวิธีที่ 3 จะได้รับการพิจารณาโดยการหารือ ร่วมกันระหว่างคณะพิจารณาราคาศุลกากรที่สำนักงานศุลกากรท่าที่นำของเข้าแต่งตั้งขึ้นกับผู้นำ ของเข้าหรือผู้รับมอบอำนาจ โดยจะดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 1 วันทำการ ในกรณีที่มีข้อมูล ครบถ้วนตามข้อ 1.

3. ข้อมูลที่ใช้ในกระบวนการปรึกษาหารือระหว่างคณะพิจารณาราคาศุลกากรและผู้นำ ของเข้าจะต้องปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนดในเรื่องของความลับ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปใช้ประโยชน์หรือ เปิดเผยกับบุคคลอื่น

4. ในกรณีที่กระบวนการปรึกษาหารือยังไม่สามารถกำหนดราคาศุลกากรตามวิธีที่ 2 หรือ วิธีที่ 3 ได้หากผู้นำของเข้ามีความประสงค์ที่จะนำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรให้ ผู้นำ ของเข้าวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนเงินอากรสูงสุดที่อาจจะพึงต้องเสียสำหรับของ นั้น และให้พิจารณากำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีถัดไปตามลำดับ

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายชวลิต เศรษฐเมธีกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 59/2546

เรื่อง การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากรตามวิธีที่ 1 ราคาซื้อขายของที่นำเข้าเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และข้อ 4 ข้อ 5 ของกฎกระทรวงฉบับที่ 132 (พ.ศ.2543) จึงประกาศ ดังนี้

1. กรณีดังต่อไปนี้ ถือว่าผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน

- (1.1) บุคคลหนึ่งเป็นกรรมการหรือพนักงานซึ่งเป็นผู้บริหารในกิจการของอีกบุคคลหนึ่ง
- (1.2) บุคคลหนึ่งเป็นหุ้นส่วนเพื่อกระทำการกิจการร่วมกับอีกบุคคลหนึ่ง
- (1.3) บุคคลหนึ่งเป็นนายจ้างหรือลูกจ้างของอีกบุคคลหนึ่ง
- (1.4) บุคคลหนึ่งเป็นเจ้าของผู้ควบคุม หรือถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงในกิจการของอีกบุคคลหนึ่งตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไปของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (1.5) บุคคลหนึ่งควบคุมอีกบุคคลหนึ่งไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (1.6) บุคคลทั้งสองถูกควบคุมโดยบุคคลที่สามไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (1.7) บุคคลทั้งสองร่วมกันควบคุมบุคคลที่สามไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (1.8) บุคคลหนึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกันกับอีกบุคคลหนึ่ง

บุคคลที่มีอำนาจควบคุมตาม (1.4) (1.5) (1.6) และ (1.7) หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจที่จะยับยั้งหรือสั่งการต่ออีกบุคคลหนึ่งในทางนิติบัญญัติ

2. กรณีที่ผู้นำของเข้ามีความสัมพันธ์ตามข้อ 1. และข้อเท็จจริงของการซื้อขายพบว่าไม่มีผลต่อราคา เจ้าหน้าที่จะพิจารณาราคาศุลกากรตามวิธีที่ 1

3. กรณีที่ผู้นำเข้ามีความสัมพันธ์ตามข้อ 1. และพบว่าความสัมพันธ์นั้นอาจมีผลต่อราคา เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ผู้นำของเข้าทราบภายใน 1 วันทำการนับแต่วันตรวจพบ เพื่อให้ผู้นำของเข้าชี้แจงเหตุผลและพิสูจน์ให้ศุลกากรรับทราบเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติทางการค้าของการขาย เช่น ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ที่มาของราคาซื้อขาย เป็นต้น หรือยื่นเอกสาร

เพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบราคาที่ขายให้กับบุคคลอื่นที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้เพื่อพิสูจน์ว่าความสัมพันธ์ไม่มีผลต่อราคา

4. กรณีที่ได้มีการตรวจสอบความสัมพันธ์แล้วพบว่าไม่มีผลต่อราคา ไม่ต้องตรวจสอบวิธีปฏิบัติทางการค้าของการขายหรือเปรียบเทียบราคาอีก เว้นแต่ข้อมูลความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

5. ผู้นำของเข้ามีสิทธิที่จะขอให้พิสูจน์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายก่อนล่วงหน้าได้โดยให้ยื่นคำร้องต่อหน่วยงานศุลกากรที่มีการนำของเข้า

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายชวลิต เศรษฐเมธิกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร
ที่ 60/2546
เรื่อง ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

เพื่อให้การกำหนดค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของราคาศุลกากร เป็นไป ด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม สอดคล้องกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และข้อ 7 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 132 (พ.ศ. 2543) จึงประกาศดังนี้

ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาต จะต้องนำมารวมไว้เป็นราคาศุลกากร ในกรณีที่ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้นมีความเกี่ยวข้องกับของที่นำเข้าซึ่งผู้ซื้อต้องชำระโดยตรง หรือทางอ้อมอันเนื่องจากเป็นเงื่อนไขของการขายของที่นำเข้าเท่าที่ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้นยังไม่ได้รวมไว้ในราคาที่ชำระจริงหรือราคาที่จะต้องชำระ

ในการนำค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตมารวมไว้ในราคาที่ชำระจริงหรือราคาที่จะต้องชำระให้ดำเนินการดังนี้

1. ให้ยื่นเอกสารสัญญา ข้อตกลง ข้อผูกพัน หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

2. กรณีที่เอกสารตามข้อ 1. ระบุค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตอย่างชัดเจนและสามารถคำนวณได้ให้นำค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้นมารวมไว้เป็นราคาศุลกากรโดยให้สีแดงไว้ในใบขนสินค้า และแบบแสดงรายละเอียดราคาศุลกากร (แบบ กศก.170)

3. กรณีที่เอกสารตาม ข้อ 1. ระบุค่าสิทธิอย่างชัดเจนแต่ยังไม่สามารถคำนวณได้ในขณะผ่านพิธีการ ให้ดำเนินการดังนี้

(3.1) ให้ผู้นำของเข้าประมาณการค่าสิทธิที่พึงจะต้องชำระสำหรับสินค้าที่นำเข้า และให้นำค่าสิทธิที่ประมาณการได้นั้นมารวมไว้เป็นราคาศุลกากร

(3.2) ให้ผู้นำของเข้าบันทึกไว้หลังใบขนสินค้าว่า “หากมีการชำระอากรไว้เกิน ผู้นำของเข้าขอคืนอากรในภายหลังและหากชำระอากรไว้ขาด ผู้นำของเข้าจะชำระค่าภาษีอากรที่ขาดพร้อมเงินเพิ่มให้ครบถ้วน ภายใน 30 วันนับจากวันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากร”

(3.3) ให้ผู้นำของเข้าจัดทำใบสรุปยอดรวมค่าสิทธิต่อหน่วยงานที่ผ่านพิธีการใบขนสินค้าใน 30 วันนับแต่วันครบงวดการชำระค่าสิทธิ หรือครบรอบบัญชี

4. กรณีที่เอกสารตาม ข้อ 1. ระบุค่าสิทธิไว้ไม่ชัดเจนหรือไม่สามารถคำนวณค่าสิทธิได้ ให้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกัน โดยคำนวณค่าสิทธิที่จะต้องวางประกัน จากยอดขายสุทธิของรอบบัญชีที่ผ่านมา

5. กรณีที่มีการชำระค่าสิทธิแตกต่างจากหลักเกณฑ์ข้างต้น ให้ผู้นำของเข้าทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งต่อสำนักงานศุลกากรที่นำของเข้า

ประกาศ หรือข้อความใด ที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายขวลิต เศรษฐเมธิกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 61/2546

เรื่อง การกำหนดมูลค่าของรายการค่าประกันภัย ค่าขนส่งของ
ค่าขนส่งของลง ค่าขนส่งของขึ้น และค่าจัดการอื่น ๆ

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากร เป็นไปด้วยความถูกต้อง รัดกุมและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และ
มาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ซึ่งเพิ่มเติมตามมาตรา 4 แห่งพระราช
บัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 จึงกำหนดราคาศุลกากรในการนำของเข้าจะต้องรวมค่า
ประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่ที่นำของเข้า ค่าขนส่งของลง ค่าขนส่งของขึ้นและค่า
จัดการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของมายังท่าหรือที่ที่นำของเข้า ดังนี้

1. กรณีบัญชีราคาสินค้า (Invoice) รายใดไม่มีค่าประกันภัย (Insurance) หรือไม่มี
เอกสารหลักฐานการจ่ายค่าประกันภัยให้บวกค่าประกันภัยขึ้นอีกร้อยละ 1 ของราคา FOB

2. กรณีบัญชีราคาสินค้า (Invoice) รายใดไม่มีค่าขนส่งของ (Freight) หรือไม่มีเอกสาร
หลักฐานการจ่ายค่าขนส่งของให้ดำเนินการดังนี้

2.1 การนำเข้าทางเรือและทางบกให้บวกค่าขนส่งเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 10 ของราคา
FOB

2.2 การนำเข้าทางอากาศยานให้บวกค่าขนส่งทางอากาศยานเข้ากับราคาของ
และค่าประกันภัย เป็นเกณฑ์ในการคำนวณค่าภาษีอากรดังนี้

2.2.1 ให้ใช้ค่าขนส่งตามที่ปรากฏในต้นฉบับ HAWB (House Air
Waybill) จากท่าต้นทางบรรจุทุก ซึ่งได้รับการรับรองจากบริษัทผู้ดำเนินการคลังสินค้าอนุมัติ

2.2.2 หากไม่ปรากฏค่าขนส่งในต้นฉบับ HAWB หรือไม่มีต้นฉบับ
HAWB ให้ใช้ค่าขนส่งที่ปรากฏใน MAWB (Master Air Waybill)

2.2.3 หากไม่ปรากฏค่าขนส่งของในต้นฉบับ HAWB หรือไม่มีต้นฉบับ
HAWB หรือไม่ปรากฏค่าขนส่งของใน MAWB ให้ใช้อัตราเฉลี่ยค่าขนส่งของตาม Full IATA Rate
ตามหนังสือ The Thai Cargo Tariff

2.2.4 ค่าขนส่งของสำหรับของเร่งด่วนไม่ว่าจะนำเข้าโดยมีผู้โดยสาร นำพาหรือไม่ก็ตามให้ใช้อัตราเฉลี่ยค่าขนส่งของตาม Zone ที่กรมศุลกากรอนุมัติให้ใช้สำหรับ สินค้าเร่งด่วนเป็นเกณฑ์ในการคำนวณค่าภาษีอากร

2.2.5 ของที่นำเข้าทางอากาศยาน แต่มีบัญชีราคาสินค้า (Invoice) สំแดงราคารวมค่าขนส่งทางอากาศยานเท่ากับราคารวมค่าขนส่งที่ นำเข้าทางเรือ ในกรณีเช่นนี้ การกำหนดราคาให้หักค่าขนส่งทางเรือออกเสียจากราคาดังกล่าวแล้วบวกค่าขนส่งทางอากาศยานที่ผู้ขายหรือผู้ส่งออกได้ชำระไป หากไม่ทราบค่าขนส่งทางเรือที่จะคำนวณหักออกได้ ให้หักค่าขนส่งของทางเรือออกในอัตราร้อยละ 10 ของราคาของ

2.3 การนำเข้าทางไปรษณีย์ให้บวกค่าขนส่งตามอัตราค่าไปรษณียากรสำหรับ พัสดุไปรษณีย์ระหว่างประเทศของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัดที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า

3. กรณีบัญชีราคาสินค้า (Invoice) ยังไม่รวมค่าขนส่งของลง ค่าขนส่งของขึ้น หรือค่าจัดการ ต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของมายังท่าหรือที่ที่นำ ของเข้า แต่ข้อตกลงการส่งมอบของ กำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ (ข้อตกลงการส่งมอบของตามเอกสารแนบ)ให้นำค่าใช้จ่ายดังกล่าว บวกราคาซื้อขายตามเอกสารหลักฐานที่มีการชำระจริง

กรณีบัญชีราคาสินค้า (Invoice) เป็นราคา EXW (Ex Works), FCA (Free Carrier), FAS (Free Alongside Ship) หากปรากฏว่าไม่มีเอกสารหลักฐานมาขึ้นแสดง ให้เจ้าหน้าที่ ประเมินอากรบวกเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 3 ของราคา EXW, FCA, FAS โดยให้ถือเป็นราคา FOB

4. กรณีไม่เป็นไปตามข้อ 1-3 อธิบดีจะพิจารณาตามที่เห็นสมควรเป็นกรณี ๆ ไป

ประกาศ หรือข้อความใด ที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายขวลิต เศรษฐเมธิกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 62/2546

เรื่อง การกำหนดราคาศุลกากรโดยใช้ราคาคำนวณ

เพื่อให้การกำหนดราคาศุลกากรตามวิธีที่ 5 (ราคาคำนวณ) เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และให้สอดคล้องกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 และ ข้อ 7 ข้อ 28 และข้อ 29 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 132 (พ.ศ. 2543) จึงยกเลิกประกาศกรมศุลกากร ที่ 34/2543 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2543 เสียทั้งสิ้น และประกาศดังนี้

1. การกำหนดราคาศุลกากรโดยใช้ราคาคำนวณ มี 2 กรณี ดังนี้

1.1 ราคาศุลกากรไม่อาจกำหนดได้โดยวิธีที่ 4 (ราคาหักทอน)

1.2 ผู้นำของเข้าร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ใช้วิธีที่ 5 (ราคาคำนวณ) ก่อนวิธีที่ 4 (ราคาหักทอน) และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ประเมินอากร

2. ราคาคำนวณที่ใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรจะต้องประกอบด้วย ผลรวมของรายการดังต่อไปนี้

2.1 ต้นทุนหรือมูลค่าของวัสดุและการจัดทำหรือกรรมวิธีใดๆ ที่ใช้ในการผลิตของที่นำเข้า

2.2 กำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดขึ้นจากการขายของประเภทหรือชนิดเดียวกันกับของที่นำเข้า โดยผู้ผลิตรายอื่น ๆ เพื่อส่งออกมายังราชอาณาจักร

2.3 ค่าภาชนะบรรจุที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของของที่นำเข้า

2.4 ค่าวัสดุและค่าแรงงานที่ใช้เพื่อการบรรจุหีบห่อของที่นำเข้า

2.5 มูลค่าของวัสดุ และอุปกรณ์ที่ผู้ซื้อเป็นผู้จัดหาเพื่อใช้ในการผลิตของที่นำเข้า ซึ่งได้แก่

2.5.1 วัสดุ ส่วนประกอบ ชิ้นส่วน หรือสิ่งอื่นที่คล้ายคลึงกัน ที่รวมอยู่ในของที่นำเข้า

2.5.2 เครื่องมือ แม่พิมพ์ แบบพิมพ์ หรือสิ่งอื่นที่คล้ายคลึงกัน ที่ใช้ในการผลิตของที่นำเข้า

2.5.3 วัสดุที่ใช้สิ้นเปลืองไปในการผลิตของที่นำเข้า

2.6 มูลค่าของการให้บริการด้านวิศวกรรม พัฒนาการ งานศิลป์ การออกแบบ
แบบแปลนและภาพร่างที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตของที่นำเข้า ที่ได้กระทำ
ขึ้นในราชอาณาจักรโดยคิดมูลค่าของการให้บริการดังกล่าวจากผู้ผลิต
(ถ้ามี)

2.7 ค่าประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าเรือที่นำเข้า ค่าขนของลง
ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้า
มายังท่าหรือที่ที่นำเข้าของเข้า

3. "ต้นทุนหรือมูลค่า" ที่จะนำมาพิจารณากำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีที่ 5 (ราคา
คำนวณ) ต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับของที่นำเข้า โดยมีฐานจากบัญชีทางการค้าของ
ผู้ผลิต ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไปของประเทศที่ผลิตของที่นำเข้า
นั้น
4. "จำนวนกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป" ที่จะนำมาพิจารณากำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีที่
5 (ราคาคำนวณ) ต้องสอดคล้องกับจำนวนกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปตามปกติในการ
ขายของประเภทหรือชนิดเดียวกันกับของที่นำเข้าโดยผู้ผลิตรายอื่นๆ ในประเทศ
ส่งออก
5. ในการกำหนดราคาศุลกากรโดยราคาคำนวณให้ผู้นำเข้ายื่นข้อมูล เอกสาร
หลักฐาน หรือบัญชีตามข้อ 2 ที่ได้รับจากผู้ผลิตต่างประเทศพร้อมคำอธิบายและ
วิธีการคำนวณต่อหน่วยงานการนำเข้าภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้นำเข้า
ของเข้าไม่ยื่นข้อมูล เอกสาร หลักฐาน หรือบัญชีดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่า
การกำหนดราคาศุลกากรตามวิธีที่ 5 (ราคาคำนวณ) ไม่สามารถกระทำได้
6. กรณีที่มีอาจกำหนดราคาศุลกากรโดยวิธีที่ 5 ราคาคำนวณได้ ให้กำหนดราคาศุลกากร
โดยวิธีถัดไป

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายชวลิต เศรษฐเมธิกุล)

อธิบดีกรมศุลกากร